

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213200743
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213200743.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, vo veci starostlivosti súdu o maloletú M. T., nar. XX. XX. XXXX, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: C. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., T. XX, zastúpený JUDr. Andreou Koczkás, advokátkou so sídlom v Komárne, Elektrárenskú 3 a M. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. nad N. XXX, zastúpená JUDr. Jurajom Gavalcom, advokátom so sídlom v Trnave, T. Tekela 23, o návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 13. 01. 2014 č. k. 12P/24/2013-101, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Matka sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 01. 2012, domáhala, aby súd zaviazal otca zdržať sa výkonu práva stykať sa s maloletou M. v rozsahu určenom rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 12P/297/2012 zo dňa 11. 12. 2012 a súčasne žiadala zúžiť styk otca s maloletou Leou tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom v sobotu každý párny týždeň v roku v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. v prítomnosti matky. Súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanovením § 74 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2, 5, 8, § 76 ods. 1 písm. b/ OSP. Dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný. Poukázal na to, že rozhodnutie o predbežnom opatrení má predovšetkým zabezpečiť dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania, pričom rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 12P/297/2012 zo dňa 11. 12. 2012 boli upravené práva a povinnosti rodičov voči maloletému dieťaťu. Teda, v danom prípade neabsentuje úprava pomerov, pričom predmetom prebiehajúceho konania je zmena uvedeného rozsudku. V konaní prebieha dokazovanie, na základe ktorého súd posúdi potrebu zmeny súdneho rozhodnutia. Inštitút predbežného opatrenia nemá za úlohu prejudikovať nariadením predbežného opatrenia rozhodnutie vo veci samej. V danom prípade jednoznačne zo záveru znaleckého posudku vypracovaného v konaní vyplýva, že obaja rodičia majú predpoklady na zvládnutie výchovy maloletého dieťaťa a že vzťahy medzi rodičmi sú narušené, konfrontačné, rodičia nedokážu spolu komunikovať bez výčitiek a nevraživých emócií. Matkou požadované zúženie styku v danom štádiu konania, s poukazom na uvedené skutočnosti, nie je dôvodné, a preto súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Záverom súd prvého stupňa uviedol, že rodičia by mali predovšetkým riešiť otázku vzájomnej komunikácie a porozumenia, a to predovšetkým so zreteľom na záujem maloletého dieťaťa, ako to uvádza i znalkyňa v znaleckom posudku. Len rodičia sú schopní zabezpečiť dieťaťu harmonický, láskyplný a ničím nerušený vývoj.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadla v zákonnej lehote odvolaním matka, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd v celom rozsahu vyhovie. Poukázala na znalecký posudok znalkyne D.. Q. R., vypracovaný v konaní vo veci samej, podľa ktorého je doterajšia úprava styku otca s maloletou absolútne nevhodná a je otázkou času, kedy sa u dieťaťa vyvinú v

dôsledku takejto úpravy styku psychické problémy, ktoré sa môžu prejaviť tak v somatickej, ako aj psychickej oblasti. Konaním otca maloletej je bez dočasnej úpravy jeho styku s dieťaťom bezprostredne ohrozený zdravotný stav a vývoj maloletého dieťaťa. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí tieto závery znaleckého posudku a súčasné zdravotné problémy dieťaťa vyplývajúce zo stresových situácií vyvolaných súčasnou úpravou styku neberie na zreteľ a zároveň prehliada, že pokiaľ bude konanie pokračovať, zmeny na zdraví dieťaťa budú nezvratné, preto je pochopiteľná jej snaha o zabezpečenie zdravého vývoja dieťaťa. Je potrebné zabrániť ohrozovaniu dieťaťa predbežným opatrením, nikto nemôže vedieť, ako dlho bude trvať, kým bude vo veci samej rozhodnuté a aj znalkyňa upozorňuje, že je len otázkou času, kedy sa negatívne prejavy v psychickej a somatickej oblasti vo vývoji dieťaťa odrazia.

K podanému odvolaniu matky sa vyjadril otec. Vo svojom vyjadrení uviedol, že s návrhom matky na nariadenie predbežného opatrenia nemožno súhlasiť, pretože nie je dôvodná a naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Rodičovské práva a povinnosti boli pôvodne upravené rozhodnutím Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/297/2012 a v súčasnej dobe prebieha konanie o zmenu tohto rozhodnutia v časti úpravy styku. V predmetnom konaní o úpravu styku s maloletou súd už vykonal rozsiahle dokazovanie, ktoré umožňuje definitívne rozhodnúť o rodičovských právach a povinnostiach, z čoho vyplývajú, je dočasná úprava úplne nadbytočná. Domnieva sa, že zámer matky, ktorý podaním predmetného návrhu sledovala, bol získať čas a oddialiť konečné rozhodnutie vo veci. Styk otca s maloletou sa od roku 2013 realizuje problematicky, avšak takmer výlučne z dôvodu, že matka účelovo marí stretnutia. Podľa predstáv matky, styk otca s maloletou by sa mal dočasne obmedziť na 2 hodiny v sobotu v dvojtýždňových intervaloch, pri ktorých stretnutiach by mala byť prítomná i matka, čo je neprijateľné. Takáto úprava nielenže nemá oporu v doposiaľ vykonanom dokazovaní, ale nie je vyhovujúca ani pre maloletú, ktorá stretnutia s otcom nevyhnutne potrebuje a prežíva vždy v láske a radosť. Matkou navrhnutá úprava v takom úzkom rozsahu by viedla len k deštrukcii vzájomných vzťahov otca k dieťaťu, čo je nežiaduce, nakoľko môže nepriaznivo pôsobiť na psychický vývoj maloletej, doterajší styk s otcom síce neprebieha pravidelne, tento však počas úspešnej realizácie stretnutí maloletú mával u seba aj 2-3 dni s prespaním, čo svedčí o tom, že situáciu a výchovu dieťaťa dokáže zvládnuť sám aj bez potreby prítomnosti matky maloletej. Na záver vyjadrenia zdôraznil, že od podania návrhu na zmenu úpravy styku uplynulo obdobie vyše roka, maloletá dosiahla vek, v ktorom dokáže primerane komunikovať s okolím, ľahšie sa adaptovať na prechodnú zmenu výchovného prostredia u otca a prekonať dočasnú neprítomnosť matky.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 2 písm. a/ OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Podľa § 102 ods. 1 OSP, ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhodne o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu, ustanovenia § 75 až § 77 sa použijú primerane.

Podľa § 102 ods. 2 OSP v konaní, ktoré môže súd začať aj bez návrhu, úkony podľa odseku 1 vykoná aj bez návrhu.

Podľa § 76 ods. 1 OSP, predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby

a) platil výživné v nevyhnutnej miere,

- b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti,
- c) poskytol aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,
- d) zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,
- e) nenakladal s určitými vecami alebo právami,
- f) niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal,
- g) nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia,
- h) sa zdržal konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva.

Podľa článku 18 odsek 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.

V preskúmvanej veci ide o nariadenie predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 OSP, t. j. po začatí konania o návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom.

Zmyslom každého predbežného opatrenia je poskytnutie dočasnej ochrany oprávnenému účastníkovi a zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia a to napriek tomu, že súd nemá náležité zistený skutkový stav. Je to procesný inštitút, ktorý umožňuje rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Aby však súd mohol poskytnúť ochranu nariadením predbežného opatrenia, musí byť aspoň osvedčené, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ktoré vyžadujú dočasnú úpravu, táto dočasná úprava je potrebná, pričom v právnych vzťahoch účastníkov sa ňou nevytvorí nenávratný stav a zároveň neprimeraným spôsobom sa nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi. Navyiac, predbežné opatrenie možno nariadiť, len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie, pričom svoje opodstatnenie stráca, len čo súd poskytne porušeným alebo ohrozeným právam definitívnu ochranu. Predbežné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s ust. § 76 ods. 1 OSP alebo v súlade s iným zákonom, napr. Zákonom o rodine. Dôkazná povinnosť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva výlučne na navrhovateľovi, pričom unesenie dôkazného bremena predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie svojho nároku. V konaniach, ktoré môžu začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 OSP) a predovšetkým v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti, súd na základe vlastných zistení starostlivo uváži, či záver o splnení všetkých zákonných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia sa opiera o bezpečné skutkové zistenia.

V ustanovení § 76 ods. 1 OSP je vypočítaný obsah predbežných opatrení len príkladmo, čo je vyjadrené slovom "najmä". Pri nariaďovaní predbežného opatrenia musí súd vždy vziať do úvahy to, že takéto opatrenie upravuje pomery len predbežne, alebo že zaisťuje nároky dosiaľ právoplatne nepriznané. Zákon rozlišuje dve skupiny predbežných opatrení: a/ predbežné opatrenia, ktorých účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Potreba takejto dočasnej úpravy pomerov musí byť pritom naliehavá a dočasná úprava pomerov sa nemôže vzťahovať i na čas minulý; b/ opatrenia, ktoré majú zaisťiť výkon súdneho rozhodnutia, ak je obava, že by tento výkon bol ohrozený. Pri oboch skupinách predbežných opatrení bude potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je predbežné opatrenie potrebné.

V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 12P/297/2012-32 zo dňa 11. 12. 2012 súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa maloletá

M. T., nar. XX. XX. XXXX zverila do osobnej starostlivosti matke (M. Z.), ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jej majetok. Otec (C. T.) bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 300 eur mesačne, počnúc od 11. 12. 2012, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa. Súčasne súd upravil styk otca s maloletou M. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párný týždeň od pondelka od 10.00 hodiny do utorka do 10.00 hodiny a od piatku od 10.00 hodiny do soboty do 10.00 hodiny a každý nepárny týždeň od utorka od 10.00 hodiny do stredy do 10.00 hodiny a od soboty od 10.00 hodiny do nedele do 10.00 hodiny. Z poučenia o možnosti napadnúť rozhodnutie opravným prostriedkom vyplýva, že účastníci konania sa po jeho vyhlásení vzdali práva podať proti nemu odvolanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28. 12. 2012. Matka sa dňa 16. 01. 2013 návrhom doručeným Okresnému súdu Komárno domáhala zmeny rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 12P/29/2013-32 z 11. 12. 2012 v časti úpravy styku otca s maloletou M. tak, že otec by bol oprávnený stretávať sa s maloletou dcérou každú sobotu v čase od 9.00 hodiny do 18.00 hodiny, počas vianočných sviatkov dňa 26. 12. v čase od 9.00 hodiny do 18.00 hodiny. Z odôvodnenia návrhu podaného matkou vyplýva, že od počiatku realizácie styku v zmysle uvedeného súdneho rozhodnutia bola jeho realizácia problematická a v súčasnosti je daný stav neznesiteľný. Otec nedodríava čas vymedzený na styk s maloletou, chodí pre ňu neskoro a po skončení styku ju neskoro privezie späť. Taktiež sa stáva, že maloletú nepríde vyzdvihnúť otec, ale jeho rodinný príslušník. Nedodržaním času vymedzeného na styk je narušený spánkový režim maloletej. Otec tiež prišiel pre dieťa pod vplyvom alkoholu. Maloletú dáva otec do chodítka a dieťa sa samo bez dozoru pohybuje po miestnosti. Dávať tak malé dieťa do chodítka je nezdravé a neúmerne ho zaťažuje. Od času, čo sa uskutočňuje súdom určený styk, je maloletá nekludná, často plače, je podráždená. Neustále premiestňovanie z miesta na miesto je v jej veku nevhodné a nie je v jej záujme. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhla súdu zmeniť vyššie uvedené rozhodnutie Okresného súdu Komárno v časti úpravy styku, keďže má za to, že súdom upravený styk sa neosvedčil, a najmä vzhľadom na vek maloletej je nevyhovujúci a nie je v záujme dieťaťa. V priebehu konania pred súdom prvého stupňa bolo uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 12P/24/2013-55 zo dňa 04. 07. 2013 nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých. Zo znaleckého posudku č. 94/2013 znalkyne D. Q. R. z 31. 10. 2013 vyplýva záver, že vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa sú narušené, konfrontačné, nedokážu spolu komunikovať bez výčitiek a nevraživých emócií. Vzťahy medzi rodičmi majú vždy vplyv na psychický vývin maloletého dieťaťa. Ak je dieťa svedkom konfrontačných stretnutí rodičov, nepriaznivo to vplyva najmä na jeho citový vývoj, následkom čoho sa v prítomnosti oboch rodičov naraz stáva úzkostlivé (vo veku maloletej M. sa úzkosť môže prejavovať nepokojom, plačom). Starostliví rodičia nekalkulujú s výmenou alebo v súperení vo svojich rolách alebo putách. Konajú v záujme dieťaťa, učia ho, že si zaslúžia jeho dôveru a úctu. Znalkyňa ďalej v znaleckom posudku ustálila záver, že styk otca s maloletou M., tak ako bol doteraz realizovaný, je absolútne nevhodný pre dieťa dočenského a batolivého veku. Striedanie prostredia dieťaťa v tak častých intervaloch je pre neho emočne náročné, pretože sa nestihne adaptovať v jednom prostredí a už je prenášané do iného prostredia. Je otázkou času, kedy u dieťaťa vyvstanú psychické problémy, ktoré sa môžu manifestovať tak v somatickej, ako aj psychickej oblasti. Ďalší styk znalkyňa navrhla upraviť tak, aby sa maloletá M. stretávala s otcom každý druhý víkend od soboty rána do nedele popoludnia a primerane aj cez sviatky. Tiež predpokladá upraviť komunikáciu týkajúcu sa maloletej M. medzi rodičmi. Proti znaleckému posudku podal písomné námietky otec a uviedol, že znalecký posudok obsahuje nepravdivé údaje a je jednostranne vypracovaný v prospech matky dieťaťa. Znalkyňa jeho výpoveď neuviedla v takom rozsahu ako zaznela, prekrútila ju do negatívneho vyjadrenia, resp. vôbec neuviedla fakty, ktoré uviedol. Dňa 10. 01. 2014 podala matka na súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd zaviazal otca zdržať sa výkonu práva stykať sa s maloletou M. v rozsahu určenom rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 12P/297/2012 zo dňa 11. 12. 2012 a súčasne žiadala zúžiť styk otca s maloletou M. tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom v sobotu každý párný týždeň v roku v čase od 14.00 hodiny do 16.00 hodiny v prítomnosti matky. V podanom návrhu poukázala predovšetkým na záver znaleckého posudku PhDr. Q. R. v tom, že doterajšia úprava styku otca s maloletou je absolútne nevhodná a je otázkou času, kedy sa u dieťaťa vyvinú v dôsledku takejto úpravy psychické problémy. Uviedla, že bez dočasnej úpravy styku otca s dieťaťom je bezprostredne ohrozený zdravotný stav a vývoj maloletého dieťaťa.

Pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým uznesením návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, jeho rozhodnutie je vecne správne. Súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, keď ustálil, že dočasná potreba úpravy pomerov vo forme nariadenia predbežného opatrenia nie je daná, pričom

poukázal už na skoršiu úpravu rodičovských práv a povinností voči maloletej M. vo forme súdneho rozhodnutia, ako i prebiehajúce konanie o úprave styku a v ňom vykonávané dokazovanie. Ochrana poskytnutá vo forme nariadeného predbežného opatrenia v zmysle ust. § 76 ods. 1 OSP prichádza do úvahy vtedy, keď je osvedčené, že je potrebný okamžitý zásah zo strany súdu do existujúceho stavu v dôsledku novej obavy hrozacej ujmy na právach maloletého dieťaťa. Naliehavosť takejto úpravy pomerov matka vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neosvedčila. Z hľadiska časového posúdenia jej podania je zrejmé, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia podala vzápätí po doručení znaleckého posudku č. 94/2013, ktorý bol jej vtedajšej právnej zástupkyňi doručený dňa 05. 12. 2013, pričom následne dňa 10. 01. 2014 bol súdu prvého stupňa doručený návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý v celom rozsahu odôvodnila s poukazom na záver znaleckého posudku. V súvislosti s akútnou potrebou úpravy pomerov vo forme nariadenia predbežného opatrenia odvolací súd udáva, že konanie vedené pred súdom prvého stupňa o úprave styku otca s maloletou M. prebieha od 16. 01. 2013 na základe návrhu podaného matkou maloletej, pričom podľa návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia nastala potreba operatívne rozhodnúť vo forme predbežného opatrenia až v čase, keď súd vo veci samej riadne konal, vykonával dokazovanie, vrátane znaleckého dokazovania, a až po roku od podania návrhu vo veci samej. Z ohľadom na uvedené, i vzhľadom na odôvodnenie návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia, je možné konštatovať len to, že ňou podaný návrh na nariadenie predbežného opatrenia je reakciou na závery ustálené znalkyňou v znaleckom posudku, a to bez bližšieho zdôvodnenia, v čom je takáto akútna úprava pomerov zo strany súdu nevyhnutná a potrebná. Skutočnosť, že v konaní vo veci samej je vypracovaný znalecký posudok, ktorý súd prvého stupňa v rámci rozhodovania vo veci samej vyhodnotí v zmysle § 132 OSP ako jeden z dôkazných prostriedkov (proti ktorému otec navyiac vzniesol námietky), sama o sebe, bez ďalšieho osvedčenia naliehavosti požadovanej úpravy, nemôže mať za následok vyhovieť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Tak, ako odvolací súd konštatoval vyššie, absencia potreby okamžitej úpravy pomerov vyplýva už len z tej skutočnosti, že takáto naliehavosť úpravy pomerov na základe požiadavky matky vyvstala až po roku od podania návrhu vo veci samej, v ktorom návrhu matka opisuje situáciu ohľadne stretávania sa otca s dcérou ako neznesiteľnú. Napriek tomu, i keď zrejme nie bez problémov, sa styk otca s dcérou realizoval a to, že uvedené je pre dieťa bezprostredne ohrozujúce, matka ustálila po prevedenom znaleckom dokazovaní, odvolávajúc sa výlučne na závery znaleckého dokazovania, bez bližšieho zdôvodnenia, z akého konania otca (tak, ako udáva v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) dieťaťu hrozí bezprostredná ujma a to taká, že je potrebné akútne, v štádiu prebiehajúceho konania o úprave styku, zo strany súdu zasiahnuť. Odvolací súd taktiež poukazuje na tú okolnosť, že súd prvého stupňa v konaní vo veci samej riadne koná a vykonáva dokazovanie, ktoré odôvodňuje záver o tom, že konanie vo veci samej smeruje k jeho skončeniu vo forme meritórneho rozhodnutia. Pokiaľ odvolací súd vyššie citoval príslušný článok Dohovoru o právach dieťaťa, uvedeným mal úmysel upriamiť predovšetkým pozornosť na to, že zodpovednosť za zdravý psychický a fyzický vývin dieťaťa je spoločnou zodpovednosťou rodičov a v zásade oni ovplyvnia svojím správaním a vzájomným vzťahom to, ako sa dieťa bude ďalej vyvíjať, predovšetkým po stránke psychickej a emocionálnej. Je preto potrebné upriamiť pozornosť a úsilie primárne na to, aby dieťa, čo v najmenšej novej miere pociťovalo to, že vzťahy medzi rodičmi sú narušené a konfrontačné. Je potrebné v prvom rade apelovať na to, že za akejkoľvek situácie, v ktorej sa obaja rodičia nachádzajú, je vo vzťahu k ich spoločnému dieťaťu primárne sledovať záujem dieťaťa.

Keďže súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.